

Ez "Európa"?

Azért megdöbbenő,
hogyan vezeték Európát...

„Hazánk ismét az uniós támadások céltáblája. De nézzük, kik osztják az észet nekünk! Vessünk most egy pillantást az EU, az IMF, és más hasonló intézmények néhány emblemikus figurájára!

Angela Merkel asszony

A wikipédia szerint 1954-ben született Hamburgban, anyja angol és latin tanár, tagja volt a német szociáldemo-



Angela Merkel,
a kommunista ifjú (bal szélén)

kraták pártjának. Apja teológiát tanult, lutheránus pap, akit 1954-ben Brandenburg közelébe helyeztek. Tehát Nyugat-Németországból a Német Demokratikus Köztársaságba. Angela Merkel ott nőtt fel, Berlinton 80 km-re északra. És itt kezdődnek az érdekességek: Először is családnak két autója volt. Nos, én 1955-ben születtem, és a „mi kommunizmusunk” talán enyhébb volt a kelet-németekénél, de olyan papot nem ismertem, akinek akár egy autója is lett volna a hatvanas években. Kettőről meg ne is beszéljünk! Hiszen egy autóra is évtizedeket kellett várni akkor-tájt! Két autója meg talán még a megyei első titkárnak se volt! De még érdekesebb a következő: Merkelék szabadon járhattak át az NDK-ból Nyugat-Németországra! A korombeliek pontosan tudják, hogy ez akkor földi halandók számára lehetetlen volt. Én az osztrák határtól néhány kilométerre nőttem fel, emlékeim szerint a határon való átmászkálásról szó sem lehetett! De nem hogy átmászkálni, még a közelébe se lehetett kerülni a határnak a kommunista érában. Nos, van tehát egy lutheránus pap apa, két autóval, aki szabadon jár ki-be a vasfüggönyön át...! Tudjuk, a papok nem tartoztak a kommunisták kegyeltjei közé. Hacsak nem... és valóban, Merkel életrajzírója szerint apja behódolt a rendszernek. De menjünk tovább! Angela már egyetemista, amikor úgy dönt, diákklubot hoz létre. Ezt először el is utasították annak rendje-módja szerint, de aztán – ki tudja, hogyan? - mégiscsak sikerült neki. Ez természetesen precedens nélküli volt azokban az időkben. Ráadásul egy pap lánya esetén! Megtudjuk továbbá, hogy Angela tagja volt az FDJ-nek (NDK-ás KISZ), némely forrás szerint agitációs propaganda titkár beosztásban tevékenykedett, azonban ő így vall erről: „Ha jól emlékszem, a kulturális ügyek titkára voltam.” Hm. Lehet, hogy nem jól emlékszik? Aztán jött a rendszerváltásnak nevezett valami! Okkal gondolhatnánk, hogy a német egyesítés után az új kormány tagjai közé nem fognak egy a kommunistáknak behódolt apa lányát, egy névtelen FDJ titkárocskát választani. De ez nem így történik. Egyből az újraegyesítés után Angela Merkel Helmut Kohl kancellár kormányának tagja lett! Egy kommunista kollaboráns ismeretlen 34 éves lánya kellett az új kormány-nak! Majd 1990-ben ifjúságiügyi miniszter, 1991-ben pedig a CDU, német kormánypárt elnökhelyettese... majd egyenes az út vezet a kancellársághoz. Hm! Ezek után lehetnek sejtéseink arra vonatkozólag, hogy az Unió miért olyan megbocsátó az egykori kommunista bűnösökkel szemben...

Martin Schulz

ő nem hogy egyetemre nem járt, de még csak nem is érettségizett! A 11. osztály után elbocsátották a gimnáziumból, mert kétszer is megbukott! Így nyilván történelmi ismeretei is hiányosak, a magyar történelemről meg valószínűleg annyit tud, amennyit elhitettek vele. **A Spiegel egyik cikke (a Gondolat-Kanadai Magyar Magazin idézi)** szerint falúja egyetlen rendőrének gyermeke volt, szolgálati lakásban nőtt fel, amivel semmi gondunk sem lehet persze. Magát „kis proletárnak” nevezte – de ez már a magyar proletárdiktatúra 133 napjának ismerőinek szívét nem tölti el túlzott melegséggel. A Spiegel cikk szerint 1980. június 26-án hajnalban holtrészegen ért haza, de tovább ivott. Ekkor 24 éves, alkoholista (később első élettársa elhagyta, mert szűnet nélkül részeg volt), és tartozásai vannak. Az öngyilkosság gondolata foglalkoztatja. 32 évvel később pedig az Európai Parla-

ment elnöke. És hogy milyen elnök, és mit gondol a tagállamok miniszterelnökeiről? Schulz szerint a kormányfők megbízhatatlanok. „A 27 ország közül valamelyikben mindig választási kampány van, az ottani miniszterelnök azt hiszi, hogy bármilyen szart beadhat.” A kormányfők mind csak a saját országukra gondolnak. Schulz azonban megvan a receptje. „Csak egyetlen megoldás van: hatalomra kell jutnom. Minden hatalmat nekem!” Le kell törni a miniszterelnökök hatalmát, akikről úgy beszél, „mintha gyártulajdonosok lennének, akik elnyomják munkásaikat”. Hát ennyit az Unió demokrácia-felfogásáról!

Daniel Cohn-Bendit

A Vörös Dani becenevet viselő úr 1967-től a Párizs közeli nanterre-i egyetemen szociológiát tanult, itt csatlakozott

az országos Anarchista Szövetséghez, majd az anarchista mozgalomhoz. Ez idő tájt részt vett az egyetemi rendszabályok liberalizálásért folytatott mozgalásokban, így a lányszállás szimbolikus „elfoglalásában”. A wikipédia szerint nagy feltűnést keltett 1968 januárjában, François Missoffe ifjúsági és sportminiszter nanterre-i látogatásakor: miután nagy nyilvánosság előtt cigarettát kért az egyetemi uszoda felavatására érkezett minisztertől, fennhangon a szemére hányta, hogy az ifjúságról szóló könyvében egy sor sincs a szexuális problémákról. Részt vett a 1968-as diáklázadásokban, egyik vezetőjük volt. A párizsi Sorbonne épületének elfoglalásánál is ott 1968-ban, majd miután május 21-én Berlinbe utazott, megtiltották visszatérését. A kiutasítás 1978-ig volt érvényben, amit egyébként többször megszegett. Cohn-Bendit és a Március 22-e mozgalom nem fogalmazott meg hagyományos értelemben vett politikai cselekvésprogramot. Nem a hagyományos szakszervezeti vagy pártpolitizálást választotta, inkább a „begyepesedett” társadalom spontán akciókkal történő provokálását tartotta célravezetőnek. (Feltételezhető, hogy számára a család, a nemzet is ilyen begyepesedett fogalom.) Akár anarchistának is nevezhetnénk. 1994-től folyamatosan tagja az Európai Parlamentnek. 2001-ben jelent meg először a sajtóban az a vád, hogy pedofil. Ez azon alapul, hogy 1972-től két évig dolgozott Frankfurtban egy magánóvodában nevelőként (és egy könyvesboltban eladóként dolgozott; mindkettő a szélsőbaloldali szubkultúra intézménye volt), és ottani élményeiről beszámolt önéletrajzi könyvében. A mű a hetvenes években jelent meg, de igazából csak 2001-re lett botrány belőle, amikor is a L'Express hetilap elővette ismét az ügyet, és a legpikánsabb részeket újrapublikálta. Így ír az óvodáról: „Többször előfordult, hogy a gyerekek kinyitották a szliccemet és simogatni kezdtek... ha nagyon akarták, akkor én is simogattam őket” „Többször is megesezt, hogy néhány gyerek lehúzza a szliccemet, és elkezdtek simogatni engem. A körülményektől függően eltérően reagáltam mindezenre, de a vágyuk mindenképp problémát jelentett számomra. Miért nem egymással játszottok, miért engem választottak ki, és nem más gyereket? - kérdeztem tőlük. De ha kitartottak, én is visszasimogattam”. 1982-ben, egy interjúban tért vissza élményeire: itt elmondta, hogy mennyire élvezte, amikor óvóbácsiként pár hónapos vagy két éves gyerekek „popóját” moshatta, vagy egymást tapogatták, simogatták a gyerekekkel. „Tudja, ha egy öt, öt és fél éves leányka elkezd vetkőzni, az valami fantasztikus. Fantasztikus, mert ez egy játék, egy örületesen erotikus játék.” Nos, némely baloldali politikus szerint e sorok nem adnak alapot a vádakra...

ment elnöke. És hogy milyen elnök, és mit gondol a tagállamok miniszterelnökeiről? Schulz szerint a kormányfők megbízhatatlanok. „A 27 ország közül valamelyikben mindig választási kampány van, az ottani miniszterelnök azt hiszi, hogy bármilyen szart beadhat.” A kormányfők mind csak a saját országukra gondolnak. Schulz azonban megvan a receptje. „Csak egyetlen megoldás van: hatalomra kell jutnom. Minden hatalmat nekem!” Le kell törni a miniszterelnökök hatalmát, akikről úgy beszél, „mintha gyártulajdonosok lennének, akik elnyomják munkásaikat”. Hát ennyit az Unió demokrácia-felfogásáról!



van szükség, mindenki gondolkodás nélkül rávágna, hogy jogira. Reding asszony azonban nem járt jogi egyetemre. ő antropológus. Egyet kell értenünk Morvai Krisztina szavaival: Ki menne el egy olyan orvoshoz, akinek nincs orvosi végzettsége? Akinek életében csak valami apró jogi ügye is volt, és el kellett igazodnia jogi útvesztőkben, az el tudja képzelni, hogy egy antropológus mennyit ért az állandóan változó uniós szabályozásokból, a jogi szövegekből, és mit tud, mennyit ért meg az európai alkotmányokból! Ezek szerint a jogértvényesülésért, az alapvető jogokért és az uniós polgárságért felelős EU-biztosnak nem is a jogi szövegek értelmezése a dolga... elég, ha támadja hazánkat.

Viviane Reding

ő hazánk egyik lehangosabb támadója. A hölgy a jogértvényesülésért, az alapvető jogokért és az uniós polgárságért felelős EU-biztos. Ha bárkit megkérdeznénk, hogy egy ilyen pozíció betöltéséhez vajon milyen egyetemi végzettségre

van szükség, mindenki gondolkodás nélkül rávágna, hogy jogira. Reding asszony azonban nem járt jogi egyetemre. ő antropológus. Egyet kell értenünk Morvai Krisztina szavaival: Ki menne el egy olyan orvoshoz, akinek nincs orvosi végzettsége? Akinek életében csak valami apró jogi ügye is volt, és el kellett igazodnia jogi útvesztőkben, az el tudja képzelni, hogy egy antropológus mennyit ért az állandóan változó uniós szabályozásokból, a jogi szövegekből, és mit tud, mennyit ért meg az európai alkotmányokból! Ezek szerint a jogértvényesülésért, az alapvető jogokért és az uniós polgárságért felelős EU-biztosnak nem is a jogi szövegek értelmezése a dolga... elég, ha támadja hazánkat.

José Manuel Barroso, az Európai Bizottság elnöke

Ő legalább 1978-ban Lisszabonban jogi diplomát, majd 1981-ben politikatudományi diplomát szerzett Genfben. Politikai pályáját még egyetemistaként kezdte, az egyik vezetője volt a Portugál Dolgozók Kommunista Pártja – Portugál Proletárok Forradalmi Mozgalma baloldali tömörülésnek. Diákként Barroso maoistának vallotta magát. (Vajon tisztában volt azzal, hogy Mao hány millió ember haláláért volt felelős?) Egészen szélsőbalról került tehát Barroso a politikai spektrum ellenkező oldalára, amikor 1980-ban belépett a jobbközép Szociáldemokrata Pártba (PSD), melynek jelenleg is tagja. 1999-ben a PSD elnökévé választották, egyben ellenzéki vezér is lett. 2002-ben pártja elégedő helyet szerzett a parlamentben ahhoz, hogy a Néppárttal koalíciót alapítson. 2002. április 6.–2004. június 29. között Portugália miniszterelnöke volt. És milyen miniszterelnök? Portugália jelenlegi nem fényes helyzetéért talán őt is felelősség terhelheti. Radikálisan lefaragta a közkiadásokat, és programot hirdetett meg a költségvetés hiányának csökkentésére is, amivel meglehetősen népszerűtlen lett hazájában. Miniszterelnökként továbbá támogatta az USA iraki háborúját. A 2004-es portugál európai parlamenti választásokon az általa vezetett kormánykoalíció 33 százalékot szerzett, szemben a baloldal közel 60 százalékával... mondhatni tehát, hogy bukott politikus volt hazájában... az Unió élére azonban jó.



Hannes Swoboda

az európai szocialisták EP-frakciójának vezetője tomboló magyarországi antiszemitizmusról beszélt. Az osztrák politikus azt azonban elfelejtette megemlíteni, hogy osztrák pártja szoros viszonyban állt egy olyan szlovák kormánnyal, amelynek az egyik kormánypártja szélsőjobboldali volt. „Ez nem zavarta Swoboda urat, mert anyagilag ez egy rendkívül előnyös együttműködés volt” – tartja Tóth Gy. László.

Christine Lagarde IMF-vezér,

volt francia gazdasági- és pénzügyminiszter. A közelmúltban házkutatást tartottak nála, az ügyészség szerint megalapozott annak a gyanúja, hogy Lagarde visszaélt hivatali hatalmával, amikor magánéljárásban akart közpénzekről dönteni.

Sárközy (bocsánat!, Sarkozy)

a volt francia államfő 2007-es elnökválasztási kampányának állítólagos illegális finanszírozása körül is vizsgálódnak. Az a gyanú, hogy visszaélt Franciaország és Európa leggazdagabb asszonyának, a l'Oréal kozmetikai cégbirodalom örökösödőjének megrendült egészségi állapotával.

Foglaljuk össze,

mi jellemzi a „demokratikus és emberi jogokra annyira érzékeny” Nyugat emblemikus figuráit!

Van, akinél gyanítható kapcsolat áll fenn a kommunista titkosszolgálathoz, más érettségi nélkül került olyan döntéshozói pozícióban, amelytől milliók sorsa függ.

Van köztük egykori anarchista, pedofil-gyanúval, megint más jogi diploma nélkül a jogi ügyek felelőse.

De előfordul egy hazájában bukott politikus is, ahogy a hivatali hatalommal való visszaélés, vagy gyanús pártfinanszírozás is...

Magyarul: tanulatlan, felkészületlen, hozzá nem értő, le-vitézlett politikusok...

Mikor mondjuk már, hogy elég?!”